

СТАНОВИЩЕ

на

доц. д-р Цветан Недялков

относно дисертационния труд

за присъждане на образователна и научна степен “Доктор”

на тема:

**„Оркестрацията и аранжментът като средство за стимул на творческа
инвенция.**

Принципи и възможности”

Представеният дисертационен труд „Оркестрацията и аранжментът като средство за стимул на творческа инвенция. Принципи и възможности” е с научно-приложен характер. Той се състои от 260 стандартни печатни страници, структурирани в съдържание, увод, 4 глави (с включени 76 нотни примери и 15 схеми на формата и съдържанието на отделните произведения), обобщение, заключение, приноси, приложение и списък с ползваната литература. Списъкът с използваната литература съдържа 82 заглавия, от които 68 на кирилица и 7 на латиница, 12 електронни документа. Приложението се състои от 18 аудиофайла, които съдържат илюстрации към примери.

Считам избора на темата за подходящ и актуален, предвид огромното значение на степента на развитие и разпространение на компютърните технологии в музикалната практика и теоретичното им осмисляне в художествения процес. Целите и задачите на изследването са ясно формулирани като тяхната същност определя и съдържателната структура на дисертационния труд. Целта на изследването е разработването и анализирането на теоретични и практически ефективни пътища и методи за музикално-творческото развитие на бъдещите композитори, аранжори и оркестратори в областта на изучаването на оркестрацията и аранжмента. За постигането на тази цел са конкретизирани съответни задачи, а именно:

- Провеждане на методологически анализ по изследваната проблематика.
- Изясняване на спецификата на оркестрацията и аранжмента
- Разработването на метод за практическо обучение.

За успешното постигане на целта и решаването на поставените задачи докторантът основателно се е насочил към използването, както на общо-научни логически методи като анализ и синтез, сравнение и обобщение, дедукция и индукция, историографски метод, така и към специфичния за материала музикално-теоретичен анализ. Обект на изследването са принципите на оркестрацията и аранжиранията като средство за стимул на творческа инвенция на младите хора, стъпващи на това поприще.

В първата глава е направен обзор на историята на аранжиранията и оркестрацията, като се подчертава важноста на тази дейност за развитието на творческите способности на младите музиканти. Прави впечатление големият брой източници, които авторът представя в подкрепа на своята теза. Това от своя страна показва едно добро познаване на литература, засягаща конкретната проблематика. Напълно споделям твърдението на автора, че приносният характер на тази глава се състои в направеният цялостен анализ на влиянието на популярни творби върху известни композитори, които приемат нелеката задача да ги аранжират и оркестрират.

Център на изследването в глава втора са „проблемите на обучението по аранжиранията, оркестрацията и теоретични дисциплини, свързани със съвременните компютърни технологии, както и психологическото въздействие и влиянието на софтуера върху творческия процес“. Според докторанта актуалността на това изследване се определя от степента на развитие и разпространение на компютърните технологии в музикалната практика. Направен е задълбочен сравнителен анализ на съвременни компютърни програми за нотопис и аранжиранията, като са изтъкнати техните преимущества и недостатъци. Отново прави впечатление добрата осведоменост на докторанта върху темата, познаването на проблемите и способността за оценка и използване на съществуващата информация.

Подготвителният етап преди оркестриране и аранжиранията на музика, работата „по образец“, изграждането на „слухов модел“ и план на фактурата имат особена тежест в трета глава на дисертационния труд. Съвременният аранжиранията и оркестрацията са разгледани като средство за развитие на творческите способности на музиканта. Коректно и точно е определен приносът

на изследването в тази главата като „оригинален анализ на подхода при реализирането на аранжмент и оркестрация, съчетан с MIDI поглед”.

Според мен най-съществената част от това изследване е съсредоточена в четвърта глава, озаглавена „Създаване на жанрово-модифицирани аранжменти и оркестрации на произведение за различни състави”. Разгледана е практическата работа в областта на аранжмента и оркестрацията като ясно са дефинирани и подробно разгледани етапите в този процес: първи етап (темпо, мелодия, хармония, ритъм), втори етап (изработване на план за създаването на жанрово–модифицирани аранжменти и оркестрации). Направен е и анализ на оркестриране на пиеса за различни състави и жанрово-модифицирани оркестрации.

Докторантът представя едно сериозно и задълбочено изследване, което отговаря на всички изисквания за дисертационен труд. Поставените сериозни цели и задачи са постигнати. Изведени са важни изводи, пряко свързани с темата. Използваната методика е актуална и отговаря на съвременните изисквания за провеждане на изследователска работа. Трудът е добре структуриран и с максимална яснота представя разглежданите проблеми. Използваните примери и източници са коректно поднесени и показват цялостни познания върху анализираната проблематика.

Въз основа на казаното до тук давам своята положителна оценка на представеното изследване и предлагам на уважаемото научно жури да присъди научната и образователна степен „доктор“ на Емил Трайчев за дисертацията му на тема „Оркестрацията и аранжментът като средство за стимул на творческа инвенция. Принципи и възможности”.

22.05.2018г.

гр. София

/доц. д-р Цветан Недялков/